ادامه از صفحه ۵

احتمال رشد تولید نفت شیل

صنعت شیل و نفت ۵۰ دلاری

شرکت نروژی استات‌اویل (Statoil) اعلام کرد در دو سال آینده تولید نفت شیل در آمریکا با قیمت نفت ۵۰ دلار نیز سودآور خواهد بود. به گزارش خبرگزاری رویترز به نقل از شانا، این شرکت اعلام کرد در دو سال آتی با تحولاتی نظیر ساده‌سازی عملیات، ارتقای فناوری و کاهش هزینه‌ها، تولید نفت شیل در آمریکا حتی با قیمت نفت ۵۰ دلار نیز سودآور خواهد بود. همچنین در گزارشی از آژانس بین‌المللی انرژی، تولید نفت شیل آمریکا با قیمت‌های حدود ۶۰ دلار افزایش خواهد یافت و در صورت رسیدن قیمت‌ها به ۸۰ دلار، این رقم به سه میلیون بشکه در روز تا سال ۲۰۲۲ خواهد رسید.

تمدید توافق و احتمال بروز کمبود نفت

وزرای انرژی و نفت روسیه و عراق دوشنبه گذشته اعلام کردند بحث درباره تمدید توافق شش‌ماهه تولیدکنندگان نفت هنوز زود است و باید درخصوص این تصمیم منتظر ماند. توافق تولیدکنندگان اوپک و غیراوپک بر سر کاهش تولید از ابتدای ژانویه سال جاری میلادی به مرحله اجرا درآمده است و در صورت نرسیدن به نتیجه احتمالی، تمدید خواهد شد. روسیه بر اساس این توافق متعهد به کاهش ۳۰۰ هزار بشکه و عراق متعهد به کاهش ۲۱۰ هزار بشکه از تولید نفت خود هستند. این در حالی است که آژانس بین‌المللی انرژی در گزارشی پیش‌بینی کرد به احتمال زیاد از سال ۲۰۲۰ عرضه نفت نسبت به تقاضای آن کاهش خواهد یافت و به همین دلیل بازار نفت شاهد رشد شدید قیمت‌ها خواهد بود. بر اساس این گزارش، پایین‌بودن قیمت‌ها و به‌تبع آن کاهش شدید سرمایه‌گذاری‌ها در صنعت نفت در سال‌های گذشته، میزان مازاد ظرفیت تولید نفت در جهان را به کمترین میزان در ۱۴ سال گذشته رسانده است.

قیمت گاز طبیعی

به گزارش اداره اطلاعات انرژی دولت آمریکا (EIA)، قیمت شاخص اسپات هنری‌هاب (Spot Henry Hub) به عنوان شاخصی برای قیمت فروش لحظه‌ای گاز طبیعی در آمریکا در هفته منتهی به دهم مارس، دو دلار و ۶۸ سنت به ازای هر میلیون بی.تی.یو یا واحد گرمایی انگلیسی (MMBtu) مبادله شد که نسبت به پایان هفته گذشته، ۲۴ سنت رشد نشان می‌دهد.

اشتغال سبز و کشورهای عضو سازمان جهانی تجارت

...و بعد از آن آذربایجان غربی با ۷،۵ درصد قرار دارد آمار نشان می‌دهد نرخ بی‌کاری بر حسب منطقه متفاوت است و نیازمند برنامه توسعه فرصت‌های شغلی منطقه‌ای است. علاوه بر این، نرخ بی‌کاری جمعیت ۱۵ساله و بیشتر در سنین ۱۵ تا ۲۴، حدود ۳۰،۲ درصد و در سنین ۱۵ تا ۲۹، حدود ۲۳،۹ درصد است. درحال‌حاضر بی‌کاری و به‌ویژه بی‌کاری جوانان، دغدغه بیشتر کشورهای جهان است که برای توسعه فرصت‌های شغلی، زمینه‌های متفاوتی تجربه شده است که یکی از آنها، مشاغل سبز است. در کشورهای عضو سازمان جهانی تجارت، توجه به مشاغل سبز برای توسعه فرصت‌های شغلی و ایجاد شغل جدید به جدیت پیگیری می‌شود. براساس گزارش دفتر آمار کار آمریکا در سال ۲۰۱۰، در کشور ایالات متحده آمریکا حدود ۳،۱ میلیون شغل مرتبط با تولید و خدمات کالاهای سبز به وجود آمده است. کالا و خدمات سبز (Green Goods and Services GGS) مشاغل و کسب‌وکارهای مرتبط با تولید کالاها و ارائه خدمات به نفع محیط زیست یا حفظ منابع طبیعی است. به عبارت دیگر، این مشاغل همسو و دوستدار محیط زیست و منابع طبیعی است. مشاغل مرتبط با تولید کالا و خدمات سبز حدود ۲،۴ درصد کل اشتغال کشور آمریکا را در سال ۲۰۱۰ از آن خود کرده است. بخش خصوصی در حدود ۲،۳ میلیون شغل از این اشتغال را از آن خود کرده و در حدود ۸۶۰هزارو ۳۰۰ شغل مربوط به بخش عمومی است. حدود ۴۶۱هزارو ۸۰۰ شغل مربوط به بخش صنعت بوده است. براساس همین گزارش، برآورد شده است که مشاغل ایجادشده، به طور مستقیم و غیرمستقیم در بخش انرژی‌های تجدیدپذیر و نو در حدود ۱،۲ میلیون شغل در اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۳ بوده است. برای کشور چین در همین سال حدود ۲،۶۴ میلیون نفر شاغل بوده که در حدود ۱،۳ میلیون شغل نسبت به سال ۲۰۱۱ بیشتر است. در برزیل در حدود ۸۹۴ هزار شغل در بخش انرژی‌های تجدیدپذیر و نو ایجاد شده که در این میان، حدود ۳۲ هزار شغل در زمینه فعالیت‌های انرژی باد حمایت و ایجاد شده است. در آلمان ۳۷۱ هزار شغل به صورت مستقیم در سال ۲۰۱۳ در بخش انرژی‌های تجدیدپذیر و نو گزارش شده که در بخش صنعت انرژی باد، حدود ۱۳۸ هزار شغل ایجاد شده است. گزارش سالانه انرژی‌های تجدیدپذیر و مشاغل سال ۲۰۱۴ نشان می‌دهد در مجموع ۶،۵ میلیون شغل در سراسر جهان از سوی بخش انرژی‌های تجدیدپذیر پشتیبانی می‌شود. چین، برزیل، ایالات متحده آمریکا، هند و آلمان پنج کشوری هستند که بزرگ‌ترین کارفرمایان صنایع انرژی تجدیدپذیر را در جهان به خود اختصاص داده‌اند. تجربیات جهانی نشان می‌دهد که توسعه مشاغل سبز جز با درایت و هوشمندی نظام سیاست‌گذاری و حمایت واقعی در جهت حفظ و صیانت و پایداری محیط زیست، منابع طبیعی و افزایش رفاه جامعه امکان‌پذیر نبوده است.

اگر تهاجم می‌کنید، شیک تهاجم کنید

ادامه از صفحه ۵

این اصلاح قانون، وضعیت را جابه‌جا نکرده. درباره دادگاه کار، نظارت قضائی برداشته نشده و دیوان عدالت اداری اکنون مرجع مناسبی برای شکایت از کارگر و کارفرما نیست، چون دیوان مرجع عالی اداری است؛ یعنی دیوان به شکایت از اداره رسیدگی می‌کند، اما مراجع حل اختلاف مراجع اداری نیستند، بلکه مراجع قضاوتی قضائی اختصاصی غیردادگستری هستند. یک‌سری مراجع داریم مثل مراجع ثبتی که می‌توانند مراجع قضائی غیردادگستری باشند. این مرجع، مرجع اداری نیست تا دیوان نظارت عدالت اداری را انجام دهد. تدوین‌کننده لایحه دادگاه کار را برای فرجام‌خواهی پیش‌بینی کرده، برای اینکه همان نظارت قضائی را انجام دهد و اتفاقا پیش‌بینی کرده قضات این دادگاه‌ها باید تخصص داشته باشند و آموزش‌های لازم را ببینند. در وضعیت فعلی این‌گونه نیست و قضات دیوان عدالت اداری با حقوق کار آشنا نیستند. در بسیاری مواقع، دیوان عدالت اداری آرایی را صادر می‌کند که خلاف روح حاکم بر قانون کار (جنبه حمایتی از کارگر) است و فقط به مسائل حقوقی توجه می‌کنند. اتفاقا در پیش‌بینی دادگاه کار یک قدم به جلوتر برداشته شده و بی‌انصافی است که یک قدم به عقب در نظر بگیریم. تعجب می‌کنم، وقتی لایحه‌ای تقدیم مجلس می‌شود، دولت قبلی و بعدی ندارد. دولت روحانی لایحه را دوباره تقدیم نکرده، دولت احمدی‌نژاد این جسارت را داشته که این لایحه را در سال ۹۱ به مجلس تقدیم کند. لایحه یک‌بار تقدیم می‌شود.

مجلس از دولت سؤال می‌کند که این لوایح موجود است، مایل هستید به کدام‌یک از لوایح زودتر رسیدگی شود. دولت در پاسخ یک‌سری لوایح را مشخص می‌کند که زودتر بررسی شود. دولت هم به چندین لایحه اشاره می‌کند که لایحه اصلاح قانون کار هم در آن دسته قرار دارد. اتفاقا کاری که در این لایحه انجام شده این است که در جهت تقویت آنچه سندیکای کارگری می‌گوید، قدم برداشته شده، چون شورای اسلامی کار را حذف کرده است. شاید از این جهت به دوستان برخورده، شورای اسلامی کار حذف شده چون این شورا، تشکل کارگری به معنی واقعی کلمه نیست. شاید وزارتخانه من نتواند این را بگوید؛ اما من به‌عنوان شخص حقیقی می‌گویم تشکل کارگری، انجمن صنفی کارگران و نماینده کارگران است. شورای اسلامی کار به آن جهت که یک نفر از مدیریت در آن وجود دارد، تشکل کارگری به معنی خاص و ناب کلمه نیست. در این لایحه اتفاقا شورای اسلامی کار حذف شده تا تشکل‌های واقعی و ناب تشکیل شود. اینکه گفتم لایحه سعی کرده تمام جوانب را در نظر بگیرد؛ اما به‌طور نسبی به این دلیل است. امیدوارم به تمام جنبه‌های لایحه به‌خوبی و به‌دقت توجه شود.

اگر تهاجم می‌کنید، خوب است تهاجم هم شیک باشد

مالجو: آقای قبادی نمی‌دانم شما جزء نویسندگان و دست‌اندرکاران این لایحه بوده‌اید یا خیر. امیدوارم نبوده باشید. به نظر من، حتی وقتی تهاجمی هم به مردم صورت می‌گیرد، خوب است که آن تهاجم شیک باشد و مهاجمان بفهمند به چه تهاجمی عمل می‌کنند. احساسم این است که من و شما از دو لایحه مجزا صحبت می‌کنیم. امنیت شغلی به طرزی تا اواسط دهه ۷۰ غیرقانونی و از اواخر دهه ۷۰ تا امروز شبه‌قانونی از نیروهای کار گرفته شد. این لایحه این امر غیرقانونی و شبه‌قانونی را قانونی می‌کند. وقتی یک امر شبه‌قانونی، قانونی شود، امکان تحقق در زندگی واقعی بیشتر می‌شود و امکان مقاومت در برابر آن کمتر. به یاد بیاورید، حقوق‌های نجومی بخش عمده‌ای از این به بعد قانونی می‌شود و هرچقدر هم نجومی باشد، نمی‌شود در مقابلش ایستاد. عرف، ناگزیر است تا وقتی که کار دیگر نکند، این قانون را بپذیرد؛ بنابراین تبدیل امر غیرقانونی زدودن امنیت شغلی از نیروهای کار به یک امر قانونی به معنای تشدید ناامنی شغلی هم از حیث پیامدهایی که به بار می‌آورد، است. آقای قبادی به نکته‌ای اشاره کردند که سال‌هاست وزارت کار مطرح می‌کند که نمی‌شود فهرست کارهای غیرمستمر و موقت را احصا کرد. واقعا نمی‌شود. در فرایندهای تولید این همه مشاغل متنوع وجود دارد و این کار دشواری است. اینکه نمی‌شود فهرست کاملی از مشاغل غیرموقت داشت، حرف درستی است؛ اما این نکته، به این نتیجه نمی‌انجامد که نمی‌توان بخش عمده‌ای از مشاغل غیرمستمر را احصا کرد. دولت از سال ۶۹ به بعد از سر ناتوانی نبوده که احصا نکرده؛ یعنی تبصره یک آیین‌نامه مربوطه را ننوشته. دولت البته ناتوان است؛ ولی در این زمینه به دلایل دیگری چنین نکرده است.

می‌شود این موارد را ادامه داد. افتادن در مسیر بررسی‌های حقوقی باب میل سیاست‌گذاران است. من معتقدم لایحه اصلاحی را نمی‌شود اصلاح کرد. این لایحه وضعش از این حرف‌ها خراب‌تر است. لایحه اصلاحی را باید به طور کامل پس گرفت. چه زمانی می‌توانیم راجع به اصلاح این اصلاحیه صحبت کنیم؟ زمانی که کارشناسان ازجمله کارشناسان وزارت کار مثل آقای قبادی فکر نکنند.

زمانی که بخش خصوصی به‌درستی دولت را تصرف نکرده باشد؛ چه فیزیکی چه از حیث اتصال منافع خودش. توازن قوای فعلی، هرگونه تغییر قانون کار کنونی را به زیان نیروهای کار بدتر می‌کند؛ بنابراین هیچ نوع تغییری در این قانون کار نامقبول، درست نیست.

به‌طورکلی ما بی‌صداها به هم‌صداهای خودمان می‌گوییم بحث حقوقی نکنید. این لایحه باید پس گرفته شود. به معدود کسانی که امکان قانونی برای ایجاد حداقل‌هایی از مقاومت در این جامعه عمیقا سیاست‌زدایی‌شده دارند، باید گفت لابی‌کردن در تالارهای قدرت در مجلس، دولت و اینجا و آنجا ممکن است در بهترین حالت که فقط تخیلی است، شدت ضایعه‌ای را که لایحه اصلاح کار دارد، کم کند؛ ولی ضایعه را از بین نمی‌برد. باید نیروی ما که بیرون هستند، به این لایحه اعتراض کنند.

در شرایط کنونی تنها کسانی که حداقلی از قدرت را برای این کار دارند، تشکل‌های به رسمیت شناخته‌شده هستند. مطالبه از تشکل‌های به رسمیت شناخته‌شده نه از اعضای لایه‌های پایینی بلکه از ستادهایشان، مطالبه‌ای است که نیروهای کار باید وسط بگذارند و زیر چتر فضایی که آنها فراهم می‌کنند، حداقلی از مانور را بدهند؛ بنابراین بین دولت و مجلس تفاوتی وجود ندارد؛ زیرا جابه‌جایی طبقاتی دو، سه دهه است که صورت گرفته. امروز حالا که قدرت را دارند، دانش را هم پیدا کرده‌اند، تمام فشار را می‌خواهند روی نیروهای کار بگذارند؛ چون موانع تولید واقعی در ایران را نمی‌توانند برطرف کنند. نمی‌توانند راه قاچاق‌های سازماندهی‌شده را ببندند. نمی‌توانند راه‌های فرار سرمایه را ببندند. نمی‌توانند از عملکرد بانک‌ها و بخش‌های مادی و غیرمولد بکاهند.

با قوت سرمایه‌های نامولد بر سرمایه مولد چیرگی دارد؛ چون نردبان کوتاه‌تری برای رسیدن به ثروت اقتصادی است. طول دوره بازدهی کوتاه‌تر و ریسک کمتری دارد و نرخ سودش بیشتر است؛ به‌همین‌دلیل، فعالیت‌های نامولد دولت بر فعالیت‌های مولدش چیرگی دارد. جدول ۱۷ قانون بودجه هر سال همین قصه است. امسال هم مثل سال‌های پیش. حجم عظیمی از منابع مالی به سمت فعالیت‌های نامولد رفته است. بخش‌های نامولد دولت، بزرگ هستند و بخش‌های مولد یا پاسخ‌گو به مطالبات اجتماعی- اقتصادی کوچک هستند. سرمایه تجاری بر تولید داخلی غلبه دارد. هنگامی که هر دولتی حتی اگر بخواهد این موانع را برطرف کند، قدرتش را از دست خواهد داد و برای حفظ قدرت همه فشار را بر جایی وارد می‌کند که قدرت نهادینه مقاومت، وجود ندارد.

گویا تدوین‌کنندگان لایحه، فقط یک بار آن را خوانده‌اند

اکبری: از لایحه اصلاحی قانون کار دفاع می‌کنم و اینکه اتفاقا باعث شد لایه‌های بیشتری از کارگران به قانون کار در حقوق کار توجه کنند. من این لایحه را خوانده‌ام و حتی سال ۹۰ هم بر آن نقد نوشته‌ام. اتفاقا این لایحه موجب شد اکنون دولت، یعنی وزارت کار به دولت نامه بنویسد و از دولت بخواهد این لایحه را پس بگیرد. این نشان می‌دهد آنچه کارگران و برخی از نمایندگانشان گفته‌اند، شنیده شده‌اند. حالا اگر این بازپس‌گیری را تکذیب کنید، دیگر نمی‌دانیم چه کنیم؟

نامه بازپس‌گیری لایحه در شورای عالی کار نوشته شده و نمایندگان شورای عالی کار به ما گفته‌اند و بارها منتشر شده است، چرا آن‌موقع تکذیب نکرده‌اید؟ یا شما غیرواقع صحبت می‌کنید یا کمیسیون اجتماعی مجلس که می‌گوید سال ۹۰ ایرادات را گرفتیم و به دولت برگرداندیم. دولت مجددا این لایحه را بدون تغییرات برگرداند. این حرف آقای خدادادی، رئیس کمیسیون مجلس و آقای محجوب است. چرا غیرواقع حرف می‌زنید؟ ما سابقه این غیرواقع‌حرف‌زدن‌ها را زیاد داریم. آقای وزیر به سازمان بین‌المللی کار می‌رود و معاونش آقای هفده‌تن، بخشنامه شماره ۴۰ را درباره موضوع تعیین سقف زمانی برای قراردادهای موقت ارائه می‌دهد. ۷۲ ساعت طول می‌کشد که آقای وزیر برمی‌گردد و بخشنامه را پس می‌گیرند. اتفاقا بخشی از نمایندگان کارگری تشکل‌های رسمی خوشحال بودند که این بخشنامه صادر شده و بعد از جانب یک‌سری کارفرماها نامه زدند که سه‌جانبه‌گرایی رعایت نشده و وزارت کار این بخشنامه را پس می‌گیرد تا سه‌جانبه‌گرایی در این موضوع روشن شود. اینکه تبصره ماده هفت به این لحاظ بررسی نشد و اساسا محلی از اعراب نداشته. به اعتقاد من این حرف نادرست است و آنچه درباره فعالیت‌های مستمر مشمول قراردادهای دائم گفته می‌شود هم، تکلیفش روشن است. کارهای مستمر یعنی باید قرارداد دائم داشته باشد. کسانی که از سال ۷۲ به این طرف قرارداد موقت را رایج کردند بیجا کردند. به طبقه کارگر اجحاف کردند. آنها می‌خواستند سیاست‌های تعدیل ساختاری را پیش ببرند و بخشی از قضیه را واگذار کردند به اینکه قراردادها موقت شود و بخشی از قراردادها را هم به مناطق آزاد تجاری و ویژه واگذار و برای آنجا قانون ویژه وضع کردند و گفتند مقاوله‌نامه‌های بین‌المللی هم آنجا واجب‌الاجرا نیست، واجب‌الرعایه است. یعنی کارفرمای آن منطقه اگر نخواست، رعایت نکند. از آن بدتر همین چند وقت پیش در شهریورماه لایحه‌ای دادند، مجلس یک‌فوریت آن را تصویب کرد که براساس آن مناطق آزاد تجاری را گسترش دهند. یعنی بی‌قانونی را در بین بخش زیادی از کارگران توسعه دهند.

اینها کارهایی است که انجام می‌شود و می‌خواهند جنبه قانونی داشته باشد. بدتر از آن می‌گویند لایحه را نخوانده‌اید! شما فصل پنجم قانون کار را کلا از ریشه زده‌اید. این بخش، اتفاقا یکی از بخش‌های بسیاربسیار مترقی قانون کار است که به توسعه انسانی توجه دارد. کارآموزی را به‌طور روشن و مشخص می‌گوید. زمان و سن را می‌گوید. شما در این لایحه سن کارآموزی را حذف کرده‌اید. چطور می‌گویید ما نخوانده‌ایم؟ ظاهرا کسانی که این لایحه را تهیه کرده‌اند، فقط همان یک بار آن را خوانده‌اند.

بعد مناسبات همین فصل پنجم را در قالب همان دستورالعملی می‌برند که احمدی‌نژاد به‌صورت استاد- شاگردی صادر کرد. در آن زمان به‌شدت در این مورد نوشتیم و طوماری جمع کردیم و این دولت فخیمه این اعتراضات را نپذیرفت و هنوز هم استاد- شادگری به همان قوت باقی است. از بعد از انقلاب دولت‌ها دائما راه هم را دنبال کرده‌اند. تشکل‌های کارگری بعدها دیگر پا نگرفت و اکنون می‌گویند اصلاح تشکل‌ها را در نظر داریم. اگر بخواهیم به‌طور مشخص در مورد فصل ششم قانون کار صحبت کنیم، بله باید انجمن‌های صنفی باشند اما به نظرم کمی کم‌لطفی است. از مهر سال ۸۳، تفاهم‌نامه‌ای با سازمان بین‌المللی کار در وزارت کار تهران با حضور تشکل‌های کارگری و کارفرمایی امضا کردید که فصل ششم قانون کار را در راستای مقاوله‌نامه ۸۷ اصلاح کنید. چرا تا به حال این کار را انجام ندادید؟

اگر مقاوله‌نامه را بپذیرید لازم نیست لایحه ببرید که اصلاح کنید، این اصول، خودبه‌خود وارد قانون کار خواهد شد. شما به بنیادی‌ترین مقاوله‌نامه‌های بین‌المللی بی‌توجهی کرده‌اید. قراردادهای موقت، جایی برای گرفتن حق سنوات که شما مدعی هستید این لایحه آن را زنده می‌کند، نگذاشته است. شما می‌گویید سقف قرارداد را نمی‌توان تعیین کرد، چرا نمی‌شود سقف قرارداد ایران‌خودرو و پتروشیمی را تعیین کرد؟ چرا این اقدامات را به پیمانکار واگذار کرده‌اید و مسئولیت را از دوش خودتان برداشته‌اید. شرکت‌های پیمانکاری تأمین نیروی انسانی در این مملکت چه‌کاره هستند؟ فصل ششم قانون کار حق آزادی تشکل و مستقل‌بودنش را هنوز هم به رسمیت نمی‌شناسد. سرمایه‌گذار خارجی نمی‌آید این کار را بکند چون می‌گوید ممکن است کارگرها علیه ما شورش کنند. واقعیت این است که پیش‌نویس قانون کار باید برگردد.

خبر

دومین ایرباس پسابرجامی امروز وارد تهران می‌شود

● **ایرنا:** هواپیمای ایرباس ۲۰۰-۳۳۰ به رجیستری EP-IJA فردا فرودگاه تولوز فرانسه را به مقصد فرودگاه مهرآباد تهران ترک خواهد کرد.

این هواپیما هشت صبح امروز با شماره پرواز IRA۳۳۰ وارد فرودگاه مهرآباد می‌شود. نوسازی ناوگان هوایی با ورود نخستین هواپیمای ایرباس خریداری‌شده در دی ماه امسال کلید خورد و قرار است شرکت ایرباس دو فروند تا پایان امسال به ایران‌ایر تحویل دهد. قرار بود شرکت ای.تی.آر (ATR) زیرمجموعه ایرباس (فرانسوی-ایتالیایی) نیز سه فروند هواپیما تا پایان سال تحویل هما دهد اما فرهاد پرورش مدیرعامل هما به‌تازگی اعلام کرده است به دلیل طولانی‌شدن روند انتقال پول و کارهای اداری، ورود این نوع هواپیما به سال آینده موکول می‌شود. وی گفت: قرارداد ما درخصوص پشتیبانی موتور با این کمپانی هنوز به نتیجه نرسیده؛ ضمن آنکه در بحث آموزشی باید خلبان و تکنیسین‌ها آموزش می‌دیدند که این امر در مراحل پایانی است. کارشناسان معتقدند جایگاه صنعت هوانوردی ایران در منطقه با امضای قرارداد خرید بیش از ۲۰۰ فروند هواپیمای مسافری دور، متوسط و کوتاه برد و افزایش بیش از ۵۰ هزار صندلی جدید ارتقا می‌یابد و فرصت‌های اشتغال‌زایی مستقیم را برای بیش از ۲۰ هزار نفر در داخل فراهم می‌کند.

در این قراردادها افزون بر خرید هواپیما، موضوع‌های دیگری مانند آموزش خلبانان و تعمیر و نگهداری، حمایت از توسعه خدمات ناوبری هوایی (ای.تی.ام-ATM)، عملیات فرودگاهی و هواپیمایی، انتقال فناوری و هماهنگی مقررات رگولاتوری برای ایران‌ایر منظور شده است. خرید همه این هواپیماها به صورت اجاره به شرط تملیک است و ایران ۸۵ درصد منابع مالی آن را از فاینانس خارجی و ۱۵ درصد آن را از منابع داخلی و تسهیلات صندوق توسعه ملی به وسیله بانک صنعت و معدن تأمین می‌کند. هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران در دوران پسابرجام قرارداد خرید ۲۰۰ فروند هواپیما را با شرکت‌های ایرباس، بویینگ و ای.تی.آر نهایی کرده است. هما قرار است صد فروند هواپیما از ایرباس، ۸۰ فروند از بویینگ و ۲۰ فروند از شرکت فرانسوی - ایتالیایی ای.تی.آر وارد کشور کند.